

til at undgaa at aflevere et saadant selvdødt Dyr, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages. Jeg mener, at der da i mange Tilfælde kan være en ret stor Fristelse i den Retning. Dermed maa den Modsigelse, som det ærede Medlem fandt i min Udtalelse, være afvist. Jeg har Indtrykket af, at den højtærede Landbrugsminister har opfattet min Udtalelse paa samme Maade, men her foreligger altsaa en Fejltagelse.

Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Simonsen) udtalte, at der ikke var nogen Grund til at give Lov til at afkoge Sæbe, saaledes som dette Lovforslag forudsætter, da han ikke kendte noget Eksempel paa, at man nogen Sinde havde praktiseret dette, maa jeg tilstaa, at efter denne Udtalelse i Forbindelse med adskillige andre Udtalelser af det ærede Medlem, bl. a. den, at han ikke troede, at det var praktisk for en Husmand at koge en selvdød Griseso til Hønsfoder, synes jeg, det var i høj Grad nødvendigt, at det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at han var godt kendt paa Landet; det vilde jeg i hvert Fald ikke have tænkt mig efter hans Udtalelser. Jeg kender mange Eksempler paa, at Smaabrugere netop har anvendt et dødt Svin til Sæbekogning. Det er efter Lovforslaget tilladt at anvende et saadant til Sæbekogning, og det mener jeg er rigtigt. Det ærede Medlem sagde i Anledning af en Udtalelse af mig, at nu skulde Husmændene bruges igen. For at illustrere ogsaa Betydningen af de smaa Dyrs Anvendelse havde jeg sagt, at dersom en Husmand mister et Faar eller en Kalv, kan han ikke forstaa, at det skal være ulovligt at koge dem til Hønsene; det er min Mening, at dette i mange Tilfælde sker, og det med økonomisk Fordel.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Uvillien hos Venstre synes at stamme fra, at de nuværende Bestemmelser havde deres Oprindelse i 7. August-Loven. Aldeles ikke; jeg nævnede, at den nuværende Bestemmelse har sin Rod i August-Loven, hvilket allerede er omtalt i Motiverne til Lovforslaget, men jeg gjorde opmærksom paa, at netop de, som ivrigt forsvarede alle de Foranstaltninger, der er truffene i Henhold til Loven af 7. August, kunde se med stærk Kritik paa det Tilfælde, jeg omtalte. Dermed vil jeg slaa fast, at Uvillien netop ikke stammer derfra, at den nuværende Bestemmelse bundes i 7. August-Loven.

Der blev ogsaa fra samme Side sagt, at jeg havde tillagt den økonomiske Side af Sagen alt for stor Vægt. Det forekommer mig, at overfor en Sag som denne

maa den Part, det gaar ud over, have Ret til at anlægge det økonomiske Synspunkt. Jeg har udtrykkelig sagt i min Indledning og vil gentage det her, at jeg er fuldstændig enig i, at vi skal have saa betryggende Sikkerhed som muligt for, at Kød af selvdøde Dyr ikke bliver anvendt til Menneskeføde, og i saa Henseende mener jeg, vi ikke let kan faa for strenge Bestemmelser. De, der ikke respekterer deres Medmenneskers Sundhed mere end, at de vil udsætte den for Fare blot af Hensyn til en Smule Vinding ved at anvende selvdøde Dyr paa ulovlig Maade, fortjener at straffes. Men jeg gjorde opmærksom paa, at der var ikke nogen Betyggelse i, at Kadaverne blev samlet. Naar der blev gjort opmærksom paa, at der var foregaaet noget misligt i Glostrup, maa jeg sige, at jeg kender ikke Sagen til Bunds, men jeg forudsætter som en Selvfølge, at er der sket noget, ligger Skylden ikke hos den enkelte, der har mistet et Dyr, men hos den Opkøber, der har haft Adgang til at samle Kadaverne; jeg mener ogsaa, at jo mere de enkelte tjener ved at samle dem sammen, des større Fristelse er der til at omgaa Loven. Jeg er selvfølgelig enig i, at overfor de paagældende Anstalter skal der føres en Kontrol, som er effektiv.

Hvad Ordføreren for det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) angaar, maa jeg sige, at hans Udtalelser og Hensstillinger om Ændringer i Lovforslaget gik efter min Mening alle i den rigtige Retning. Jeg havde Indtrykket af, at han havde Øje for væsentlig de samme Skavanker, som jeg havde gjort opmærksom paa, og det samme gælder den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ulrich); i det væsentligste var det de samme Synspunkter, han gjorde gældende, maaske paa visse Omraader i forstærket Form.

Jeg skal dernæst rette nogle faa Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Naar Ministeren siger, at han haaber, at Konkurrencen vil rette noget paa, at Priserne maaske er for lave, fordi Hudens Pris er lagt til Grund, forstaaer jeg ikke rigtig dette. Naar der træffes en saadan Ordning, at de forskellige Destruktionsanstalter faar tildelt et ganske bestemt Omraade, indenfor hvilket de er forpligtede til at hente Kadaverne, og indenfor hvilke de, der mister et Dyr, er forpligtede til at meddele til Destruktionsanstalten, at der ligger et Dyr til Afhentning, saa forstaaer jeg ikke, paa hvad Maade Konkurrencen skal gøre sig gældende.